

Список використаних джерел:

1. Анісімов, Дмитро. Роль спортивних ігор у вихованні професійних якостей курсантів. *Молодий вчений*. 2021. С. 104-106.
2. Бадьора С. М., Єрьоменко Е. А., Тішин А. В. Методи психічної саморегуляції співробітників правоохоронних органів у системі бойового хортингу. 2020. С. 97.
3. Єрьоменко Е. А. Педагогічні принципи формування професійно-прикладних здібностей курсантів і співробітників державних правоохоронних структур у процесі занять хортингом. 2018. С. 43.
4. Юськів, С. М., Юськів С. Н. Зміст навчально-методичного забезпечення кафедри фізичного виховання. 2019. С. 47.

Кравченко В.

курсант 1-го курсу ННІ права
та підготовки фахівців для
підрозділів Національної поліції

Казначесв Д.

доцент кафедри ТСП
Дніпровського державного
університету внутрішніх справ,
кандидат юридичних наук, доцент

АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ФІЗИЧНОГО ВИХОВАННЯ В ЗАКЛАДАХ ВИЩОЇ ОСВІТИ ЗІ СПЕЦИФІЧНИМИ УМОВАМИ НАВЧАННЯ

Пріоритетом у сучасній державній політиці має бути фізичне здоров'я, якість життя та освіченість населення. Це насамперед стосується студентської молоді. Фізична культура, яку викладали у закладах вищої освіти, до останнього часу була представлена як навчальна дисципліна та найважливіший компонент цілісного розвитку особистості. Будучи складовою загальної культури та професійної підготовки студента протягом усього періоду навчання, фізична культура повинна входити обов'язковою дисципліною до гуманітарного компонента освіти, значимість якого проявляється через гармонізацію духовних та фізичних сил, формування таких загальнолюдських цінностей, як здоров'я, фізичне та психічне благополуччя, фізична досконалість. Розуміння фізичної культури особистості студента як цінності може стати дієвим чинником формування резервів різних видів фізичної культури, формування прогресивних тенденцій у розвитку суспільної думки та потреб у освоєнні цінностей фізичної культури як виду культури майбутнього фахівця.

Ефективність професійної діяльності в умовах стресових навантажень багато в чому визначається рівнем розвитку загальної статичної, силової та

координаційної витривалості, спритності. Високий рівень розвитку даних фізичних якостей дозволяє людині не тільки ефективно виконувати роботу, а й швидко орієнтуватися у позаштатних ситуаціях, і цим забезпечувати успішне вирішення професійних завдань.

В останні роки фізична культура не набуває, а втрачає свою вагу у суспільстві, особливо серед студентської молоді. Численні кадрові скорочення фахівців у сфері фізичної культури та спорту, у тому числі й у закладах вищої освіти, призводить до того, що найчастіше й самі студенти не приділяють достатньої уваги своєму здоров'ю. Ця проблема назривала роками та практично досягла своєї найвищої точки.

У даний час ми бачимо посилення протиріч між вимогами до особистості, функціонування фахівця в певній галузі та фактичним рівнем готовності випускників закладів вищої освіти до виконання професійних обов'язків. Існують протиріччя між потребами у фахівцях, які можуть адаптуватися до професійного середовища, що постійно змінюється, та їх недостатньою фізичною підготовленістю.

Заняття фізичною культурою передусім мають нести оздоровчу спрямованість та містити інклюзивний компонент освіти, про який йдеться, і на державному рівні. Але при цьому у багатьох закладах вищої освіти зі специфічними умовами навчання навчальна дисципліна «Фізичне виховання» винесена у вигляді заліків. На сьогодні виникає низка проблем: різке зниження відвідуваності, відсутність мотивацій до занять фізичним вихованням та свідомого ставлення до свого здоров'я у студентської молоді, а також можливість ефективно здійснювати навчальний процес щодо формування у студентів особистісної фізичної культури майбутнього фахівця з боку викладачів. Як наслідок, у студентів спостерігається гіподинамія, швидка стомлюваність, зменшення імунітету до респіраторних захворювань, знижується успішність та загальна працездатність [1, с. 157].

У період завершення вікового формування організму важливим фактором є всебічний розвиток фізичних якостей, необхідних для повноцінної фізичної підготовки до майбутньої життєвої практики. І це має відбитися насамперед у виконанні нормативів з фізичної підготовки.

Новий образ сучасної освіти має визначати і нове культурологічне, гуманітарне мислення як студентів, так і викладачів закладів вищої освіти. Всі ми знаємо, що студентське життя – це унікальний етап становлення людини, пов'язаний з періодом розквіту її фізичних та духовних можливостей, адже у цьому віці відбувається інтенсивна соціалізація особистості та розуміння важливості власного інтелектуального та фізичного розвитку як передумови успішної професійної підготовки до майбутньої професійної діяльності. Щоб знайти себе в нових умовах, молоді необхідно оволодіти не тільки інтелектуальними знаннями, які є результатом самостійного та критичного осмислення фактів та інформації, а також освоїти прикладні навички, які допомагають вирішити проблеми у світі та в

соціумі. До них відносять гнучкість, здатність працювати в команді, самостійність, уміння вирішувати проблеми, витривалість, мобільність, швидкість реакцій, культурна та інтелектуальна компетентність. Дисципліну «Фізичне виховання» включає більшість провідних університетів світу у свої робочі плани та програми.

Якщо вважати головним емоційне, фізичне, соціальне благополуччя студентської молоді, необхідно проектувати та прогнозувати освітні результати на користь студентів, попереджаючи негативні наслідки, що виникають у процесі інтелектуального та емоційного навантаження та перевтоми.

Фізичне виховання має ґрунтуватися на останніх досягненнях науки про фізичний розвиток людини. Такий підхід передбачає вдосконалення організаційних вимог до масової фізичної культури та підвищення якості педагогічного впливу.

Якість підготовки майбутніх фахівців у закладах вищої освіти залежить від таких умов: забезпечення фундаментальної професійної освіти, а також потенціалу концепції активного навчання – діяльного та компетентного підходу до професійної освіти. Зокрема, одним із факторів, що розширюють можливості професійної діяльності майбутніх спеціалістів без шкоди для якості підготовки, є сформоване професійне творче мислення студентів, що сприяє особистому розвитку, що допомагає розвивати інтелект, самостійно отримувати та розширювати загальні та професійні знання, вміти бачити перспективи майбутньої кар'єри та відповідно до цього проектувати та реалізовувати професійні можливості [2, с. 83].

Підготовка майбутніх фахівців є складною багатоплановою системою, спрямованою на отримання та достатню для продуктивного розвитку професійної компетенції.

Турбота про здоров'я людей розглядається як найважливіше із соціальних завдань. Держава приділяє велику увагу розвитку фізичної культури та спорту, покращення матеріально-технічної бази фізкультурного руху, виходячи з реальних об'єктивних умов.

Одним із основних завдань державної політики є створення умов для зростання добробуту населення, національної самосвідомості та забезпечення довгострокової соціальної стабільності. Створення каркасу для покращення фізичного та духовного здоров'я громадян робить величезний внесок у вирішення цього завдання. У той самий час важливим чинником, що визначає стан здоров'я населення, є підтримка оптимальної фізичної активності протягом усього життя кожного громадянина. Роль спорту у світі є не лише як чудовий соціальний феномен, а й як політичний чинник [3, с. 51].

Залучення курсантів та студентів до фізичної культури та спорту, успіх у міжнародних змаганнях – показник життєздатності нації, а також її військово-політичної сили. Досягти цих показників, покращуючи здоров'я, добробут та

якість життя громадян, неможливо без державних структур, які фокусують та здійснюють державну політику у галузі фізичної культури та спорту.

Метою сучасної освіти є забезпечення не тільки освітнього, а й здоров'язберігаючого ефекту: збереження оптимального функціонального стану при стійкому рівні працездатності учнів. Ми вважаємо важливим враховувати аспекти освітньої діяльності для забезпечення реалізації особистісних та творчих здібностей учнів щодо створення здоров'язберігаючого середовища у ЗВО [4, с. 203].

Глобальний характер проблем зумовлює потребу у пошуку нових альтернативних форм фізичного виховання, які б сприяли формуванню основної людської цінності – здоров'я та сприяли утвердженню духовних орієнтирів, ціннісних уявлень та моральних настанов [5, с. 139].

Вирішення проблеми громадського здоров'я вимагає покращення визначальних його детермінант, скорочення поширеності факторів ризику, впровадження сучасних стратегій профілактики та формування здорового способу життя.

Фізична культура є ключовим інтегративним засобом зміцнення здоров'я та профілактики захворювань (у тому числі психічних), веде до значного скорочення негативних явищ серед підростаючого покоління (стрес, гіподинамія, наркоманія тощо). Галузь фізичної культури та спорту є важливим фактором врівноваження, носієм етичних цінностей, сприяє моральній підготовці, виховуючи мужність, витримку, ініціативу, почуття солідарності, колективізму, дружби, поваги.

З урахуванням вищесказаного перед курсантами та студентами у закладах вищої освіти зі специфічними умовами навчання постає завдання глибшого розкриття привабливості цінностей, насамперед здоров'я, які формуються у молоді, що навчається, завдяки заняттям фізичною культурою та спортом.

Встановлено, що цілеспрямовані заняття фізичною культурою та спортом забезпечують становлення особистості, її біосоціальних принципів, суттєвих характеристик тілесної та духовної природи людини з можливостями соціальної реалізації її інтересів, потреб та амбіцій.

Список використаних джерел:

1. Грибан В. Г., Мельников В. Л., Хрипко Л. В., Казначеев Д. Г. Фізичне виховання : підручник. Дніпро: ДДУВС, 2019. 232 с.
2. Апанасенко Г. Л., Михайлович С. О. Фізіологічні основи фізичної культури та спорту. Ужгород: УжНУ, 2004. 144 с.
3. Голяка С. К., Возний С. С. Фізіологічні основи фізичної культури та спорту: навчально-метод. посібник для студентів. Херсон: ПП Вишемирський В.С., 2015. 230 с.
4. Круцевич Т. Ю., Воробйов М. І., Безверхня Г. В. Контроль у фізичному вихованні дітей, підлітків та молоді. Київ: Олімпійська літ., 2011. 224 с.
5. Плахтій П. Д., Зубаль М. В., Мисів В. М. Біологічні основи фізичного виховання студентів. Кам'янець-Подільський: ПП Буйницький О. А., 2008. 232 с.